

«Les solucions són als ulls dels nens»

► La mexicana Angélica Olvera, pionera de l'anomenada pedagogia sistèmica, va fer ahir una xerrada a Manresa per explicar el model educatiu que prioritza els vincles abans que el coneixement

Crònica

JORDI MORROS | MANRESA

Silenci absolut, atenció màxima i totes les mirades enfocades a una persona: la pedagoga mexicana Angélica Olvera. Menuda i amb prestància, va reunir ahir 300 persones al pavelló de l'Escola Joviat per escoltar les seves reflexions sobre pedagogia sistèmica, una nova concepció de l'educació que prioritza valors i relacions abans que coneixements i etiquetes.

Olvera és pionera i impulsora d'aquests model ideat pel filòsof alemany Bill Hellinger. S'ha estès per tot el món, i aquests dies ha estat a Manresa per fer classes de formació a la Joviat.

Sense parar quieta en cap moment i movent-se de forma pausada entre el públic, possiblement com fa sempre quan imparteix classes, Olvera va anar directament al gra per esvaïr dubtes i evitar que el tràfec del dia a dia faci perdre de vista el que realment és important: la mirada dels nens. «Només si mirem els nens brillen les solucions. Els directores de col·legis, els polítics, els economistes, prendran bones decisions si miren a les escoles», va assegurar. Per tant, l'escola és un punt on es poden trobar aquestes solucions a les exigències del món del segle XXI perquè és l'a-

Angélica Olvera a la xerrada que va fer ahir a l'Escola Joviat, on va aplegar 300 persones

«Imageneu col·locar al mateix nivell l'educació dels fills i la vostra carrera professional. Com se sentiran els nens?»

parador emocional on els nens mostraran el que senten.

Amb això, però, no en va tenir prou. Amb el mateix to pausat però ferm, va continuar dient que les solucions són a la vida dels qui la comencen perquè a ells els ca-

len les millors solucions per crear un entorn «on floreixin».

Va posar exemples, com ara quan una dona es demana com pot equilibrar la seva vida professional amb la maternitat. «És impossible», va dir. «Us imagineu col·locar al mateix nivell l'educació dels fills que la vostra professió? Com se sentiran els nens?», va demanar. O també quan hi ha una separació entremig. «Primer es discuteix qui paga la pensió i es busquen culpables. I oblidem to-

talment els nens». «És simple, profund i clar. M'inspiro, treballo i em realitzo perquè ells estiguin bé».

La majoria dels assistents a l'acte eren mestres i professors. També pares i mares d'alumnes, i una gran majoria, dones. Ahir, la major part, quan van arribar, devien mirar els ulls dels seus fills.

Mentrestant Olvera, que va arribar a Manresa via Xina i Veneçuela, continuarà el seu periple a Alemanya i Argentina. Amb els nens i l'escola a la seva ment.